

[Holstein.]

holdet allerede i den sidste Krig det, at England, som ikke havde ratificeret Traktaterne, var Deltager i Krigen; altsaa *de jure* var Traktaterne allerede faldet bort i Verdenskrigen.

Jeg tror, at den højtærede Udenrigsminister blot behøver at konsulere sin juridiske Konsulent i Udenrigsministeriet og en Autoritet som Professor Poul Johannes Jørgensen, som i Salmonsens Leksikon har skrevet Afsnittet om Neutralitetskonventionerne af 1907, saa vil han faa bekræftet, at min Opfattelse er rigtig, hvad den formelt-juridiske Side angaar.

Og hvad det faktiske Forhold angaar, hvad *de facto* Spørgsmaalet angaar, ja, saa er jo Forholdet det, at Neutralitetskonventionerne er fuldkommen sønderrevet af de krigsførende Stormagter overfor de smaa neutrale Stater i Verdenskrigen, at de smaa neutrale Staters Rettigheder efter disse Neutralitetskonventioner er fuldkommen annulleret af de krigsførende Stormagter, bragt ud af Verden definitivt. Og det er dog lige haardt nok at ville hævde, efter hvad der er oplevet i Verdenskrigen af de neutrale Stater i Retning af Stormagternes Mishandling af dem, at de smaa neutrale Stater vedblivende, om ikke *de jure*, saa *de facto*, skulde have Forpligtelser i Overensstemmelse med Haagerkonventionerne uden i mindste Maade at have Rettigheder eller have nogen som helst Sikkerhed for, at de i en kommende Krig vilde faa deres Rettigheder efter disse Konventioner respekteret mere end i den sidste Verdenskrig.

Altsaa, den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Statsminister taler virkelig sort og ørkesløs akademisk-teoretisk Tale, naar de baade i Genève og her hævder, at Danmarks Militærberedskab eller Pseudo-Militærberedskab skal indrettes efter vore Forpligtelser i Henhold til Folkeforbundspagten og Neutralitetskonventionerne.

Det er for Befolkningen fuldkommen forvirrende, at Socialdemokratiet i Særdeleshed, men ogsaa det radikale Parti det ene Øjeblik hævder, at vi har ingen Forpligtelser af militær Art, hverken efter Folkeforbundspagt eller efter Neutralitetskonventionerne af 1907, og umiddelbart derefter erklærer, at Danmark selvfølgelig vil opfylde sine mere eller mindre militære Forpligtelser baade efter Konventionerne og Folkeforbundspagten, saaledes som den højtærede Regering og den højtærede Udenrigsminister nu finder for godt at fortolke disse internationale Aktstykker.

Nej, jeg synes, vi skulde lægge denne

Diskussion fuldkommen paa Hylden... (*Afbrydelse*.) . . . ja, men det er jo den højtærede Regerings Medlemmer, som har rejst disse Spørgsmaal paa ny i Genève i Stedet for klart at sige baade i Genève og til den danske Befolkning, at Danmark har ingen som helst militære Forpligtelser efter disse internationale Aktstykker, at hvad Danmarks nationale Sikkerhed kræver, afgøres ikke i Henhold til disse Konventioner, men udelukkende og suverænt af den danske Stats ansvarlige Ledere, Regering og Rigsdag, og udelukkende ud fra, hvad Danmarks statslige Livsinteresser og nationale Sikkerhed kræver. Hvis de højtærede Ministre vilde føre den Tale, var Grundlaget for Diskussionen allerede derved bragt et stort Skridt videre, i hvert Fald i Retning af Klaring af, hvad det er, vi diskutører.

Men den anden Tvetydighed eller Dobbeltthed i Forslaget — det gentager jeg — er den, at den højtærede Regering og navnlig den højtærede Udenrigsminister hævder, at de militært organiserede Styrker eller svagt organiserede Militærstyrker baade til Lands og til Vands er Kombattanter. „Kombattanter“ betyder Kampdeltagere, det vil dog den højtærede Udenrigsminister ikke bestride, og at være militære Kampdeltagere, militært organiserede Kampdeltagere, vil i paakommende Tilfælde sige at være Krigsdeltagere, hvad enten man vil eller ikke vil.

Man kan ikke i Kraft af, at vi ingen internationale Forpligtelser har efter nogen Konvention, Folkeforbundspagt eller Neutralitetskonventioner eller nogen anden, paa den ene Side hævde, at saa behøver Danmark jo ikke at have andet end civilt Politi til Lands og til Vands af Hensyn til sin nationale Sikkerhed og til Varetagelse af sine Statsinteresser, og paa den anden Side hævde: Ja, men vi vil alligevel samtidig have Kombattanter, militære Kombattanter, baade til Lands og til Vands, til 20 Mill. Kr.

Derfor mener jeg, det er fuldt ud berettiget, naar man fra forskellig Side her i Salen har anket over den højtærede Regerings Militærforslag og Forsvaret for det og hævdede, at det er dobbeltbundet og tvetydigt og uklart, og dette er en yderligere Grund for mig til at hævde, at dette Forslag overhovedet ikke burde kunne danne Udgangspunkt for Forhandlinger med de forsvarsvenlige Kredse i den danske Rigsdag, og at det derfor burde afvises, kastes til Side som nationalt uværdigt til en parlamentarisk Drøftelse.

Nej, lad de forsvarsvenlige Partier med fuldkommen koldt Blod og Sindsro